

Zendentfer jo ikke kan antages at ville gaa derimod, vilde man ligesuldt komme til at give disse Mænd Understøttelse. Jeg kan derfor, som sagt, ikke Andet end anbefale det ærede Thing at forkaſte ſaavel det principale ſom det ſubſidiære Forſlag, der ere ſtillede af de 15 Medlemmer. — Med Henſyn til Marineminifterens Forſlag under Nr. 3 og 4, da kan jeg fuldelig henholde mig til, hvad den høitærede Miniſter derom har ſagt. Forſlaget under Nr. 3 er en ren Redaktionsændring, ſom jeg tilraader at vedtage, og Forſlaget under Nr. 4 er en Beſtemmelse, der, ſom den høitærede Miniſter ſagde, meget godt kunde undværes. Det kan nemlig ikke misforſtaas, at det, der her er anført i Forſlaget, vilde ſinde Sted, ſelv om det ikke blev optaget i Løven; men, naar dette er Tilfældet, ſaa ſer jeg heller ingen Grund til at ſtemme imod det. Jeg maa derfor tilraade at ſtemme for den høitærede Miniſters Forſlag under Nr. 3 og 4. Min Stilling er ellers den, at jeg perſonlig anbefaler den høitærede Miniſters Forſlag, og at jeg tilraader det høie Thing at forkaſte de 15 ærede Medlemmers Forſlag under Nr. 2 a. og b., men derimod at ſtemme for den høitærede Miniſters Forſlag under Nr. 3 og 4.

Solm: Jeg havde ikke ventet, at den ærede Drdfører ſkulde have tiltraadt de Forſlag, ſom 14 ærede Medlemmer i Forening med mig have ſtillet. Det er jo ſaa almindelig beſkjendt, at den ærede Drdfører ſtadig har været imod dette Selvpensioneringsſyſtem, at jeg ikke har fundet det ſaa forunderligt, at han ogſaa nu er derimod. Hvad jeg derimod ikke havde troet, det er, at den ærede Drdfører havde villet fremføre ſaadanne Grunde mod vore Forſlag, ſom han gjorde. Han mente nemlig, at vort ſubſidiære Forſlag indeholdt et nyt Princip, og jeg tilſtaar, at dette overraſtede mig noget. Idet de vedkommende Embedsmænd jo ikke for Liden ere inde under den Beſtemmelse, at de ſkulde yde noget Bidrag til deres egen Pension, er det ſom Følge deraf ikke noget nyt Princip, vi her fremføre. Vi have ſtillet vort Forſlag for at imøbetomme den ærede Drdfører noget; men naar den ærede Drdfører nu mener, at dette er et nyt Princip, ſaa maa jeg for mit Vedkommende meget indſtændig bede om at ſtemme for vort principale Forſlag, idet dette hævder det Princip, ſom Folkethinget ikke een Gang, men mange Gange har vedtaget her i Thinget. Dernæſt mente den ærede Drdfører, at hvis de Vedkommende ſkulde gaa af i det Mellemrum, inden vi fik Lønningsloven vedtagen, vilde Følgen blive, at Staten deſuagtet vilde komme til at give dem en Underſtøttelse. Jeg er nær ved at tro, at dette vil man gjøre alligevel, forudsat, at det ſkulde viſe ſig, at de Vedkommende, naar de kom ind under denne Beſtemmelse, vare ſaa gamle, at de ved de 5 pCt. ikke vare iſtand til at erhverve

ſig ſaa ſtor en Sum, at de derved kunde ſtaffe ſig en nogenlunde ſikker Exiſtens paa deres gamle Dage. I dette Stykke tror jeg derfor, at, hvad man end vedtager, vil Staten ikke undgaa at ſkyde til, og det, hvad enten Staten udreder de 5 pCt. eller de Vedkommende ſelv udrede de 5 pCt. Men hvad der er mig om at gjøre, er at ſtille diſe Folk lige med de Andre. Naar jeg ſiger: ſtille dem lige med de Andre, ſaa forſtaar jeg derved, at man her fremkommer med et ſærligt Looforſlag for denne Klasse af Beſtillingsmænd ligesom for Statens øvrige Beſtillingsmænd. Dernæſt hørte jeg, at den ærede Drdfører tiltraadte det Forſlag, ſom er ſtillet af den høitærede Marineminifter. Ja, dette havde jeg tænkt mig, ſaa at det ikke var nogen Overraſkelse for mig, men jeg havde dog ventet en noget anden Begrundelse af Drdførerens Tiltraeden til dette Forſlag, idet det forekommer mig, at baade den høitærede Miniſters og den ærede Drdførers Begrundelse egentlig ſnare vil gik ud paa, at man ſkulde give diſe Mænd Pension iſtedetfor at give dem Lønningstillæg. Jeg ſkal ikke udtale mig mod de Grunde, ſom bleve fremførte. I Reglen er det Grunde af den Natur, at man har noget ondt ved at imødegaa dem med anden Grund end den, at, naar man ſkal give diſe Mænd Pension, ſaa ſkal man give Alle Pension. Men man er nødt til at ſe paa det Spørgsmaal, ſom juſt foreligger, fra det Synspunkt, om de vedkommende Embeder ere lønneede ſaaledes, at Staten derved er ſikker paa at faae dygtige Mænd til at varetage de Interesſer, ſom Statenſfordrer; det er dette, ſom vi fra vort Standpunkt ſtadig ere gaaede ud fra. Den ærede Drdfører har gjentagne Gange ſagt, ſat man her kun bød en meget lille Løn, nemlig 1,600 Kr. Dette er ikke fuldkomment rigtigt; thi de faae desuden — ſom det hedder — en Mandſ Koſt og 16 Kr. maanedlig. Dernæſt ſkal det mærkes, at de 1,600 Kr. kun ere Begyndelſelønnen, for Dieblirket have de kun fra 1,328 til 1,348 Kr.; nu faae de derimod 1,600 Kr. hvilket er et ikke ubetydeligt Tillæg, og jeg ſkal gjentage, at de 1,600 Kr. jo kun ere Begyndelſelønnen; Lønnen ſtiger jo til 1,800 Kr. for Nogle og til 1,900 Kr. for Andre. Det er dette, der gjør, at jeg ikke, da diſe Mænd ikke iforveien ere pensionsberettigede — der ſter alſaa ikke noget Brud paa det Forhold, der for Liden er tilſtede — kan ſe nogen Grund til at give dem noget — for at bruge et fremmed Udtryk — Ækviivalent, fordi man ikke vil give dem Pension, idet man giver dem endnu større Forhøiſe, end man allerede vilde give dem. Jeg vil derfor ikke ſtemme for den høitærede Miniſters Forſlag, idet det forekommer mig, at naar de Paagjældende have faaet mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{7}$ mere end det, de nu have, maa dette ſiges at være et ſtort Tillæg. Jeg ſkal nu ſlutte med meget indſtændig at anbefale vort principale Forſlag. Den høitærede Miniſters Forſlag vil jeg overlade til